

ನಗು ನಗುವ ಹೊಂಗೆ

ಸುಧಾ ಯುಗಾದಿ

ವಿಶೇಷಾಂಕ- 2017ರ

ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ

ತೀರ್ಪುಗಾರರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ

ಪಡೆದ ಪ್ರಬಂಧ

■ ಶಾರದಾ ವಿ. ಮೂರ್ತಿ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಹೊಂಗೆ ಮರ... ಮರದ ರೆಂಬೆಗೆ ಜೋಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ್ದಾರಲ್ಲ... ಅದೇ ಹೊಂಗೆ ಮರ... ಬರೋಬ್ಬರಿ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ ಆ ಮರಕ್ಕೆ. ಎಷ್ಟು ದಪ್ಪ.. ಎಷ್ಟು ಗಾತ್ರ.. ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರ. ಅಂತಹ ಮರಗಳು ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಹನ್ನೆರಡಾದರೂ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳು ಬಹುಮಹಡಿ ಕಟ್ಟಡಗಳಾಗುವಾಗ, ಅನೇಕ ಮರಗಳು ಧರಾಶಾಯಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಥೆ ಇದ್ದರೂ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಜೋಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದ ಎಳೆಯ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಜೋಗುಳ ಹಾಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿಸುತ್ತದೆ ಹೊಂಗೆ ಮರ. ಆ ಮಕ್ಕಳ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ, ಎದುರು ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಮರಳು ಹೊರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ನಾಲ್ಕೋ ಐದೋ ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳು, ಹೊಂಗೆ ಮರದ ಬೀಜಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಾ ಎಳೆಯ ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಬೀಡು ಆಗಿರದೆ, ಉದ್ಯಾನಗಳ ನಗರ ಎಂಬ ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮಿನಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಆಗಿನ್ನೂ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳ ತಾಳಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾ, ಅವರ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾ, ಬೆಂಗಳೂರು ತನ್ನ ಅಂದಕ್ಕೆ ಭಂಗ ತಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಊರಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಕಾಣುವ ಅವಕಾಶ ನಮಗೂ ಲಭಿಸಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ, ಮನೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಜಾಗ, ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಮರಗಳು... ಆಗ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಅದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ನೆಟ್ಟದ್ದು ಈ ಹೊಂಗೆಯ ಸಸಿ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಮಳೆಯಿರಲಿ, ಬಿಸಿಲಿರಲಿ, ಚಳಿಯು ಕಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ಅಚಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ ಈ ಮರ.

ಪ್ರತಿ ವರುಷವೂ ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ಹಳೆ ಬೇರಿನಿಂದ ನಳನಳಿಸುವ ಹೊಂಗೆ ಮರವೊಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದಿದ್ದರೆ, ಮರದೊಂದಿಗೆ ಮೌನ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ, ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತವನ್ನೂ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುವ, ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮದಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾವೆಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟವಂತರು ಎನ್ನಿಸದಿರಲಿ.

ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಈ ಸಸಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಸುತ್ತ ತಂತಿಯ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊಂಗೆ ಬೆಳೆದು ಅಷ್ಟೆತ್ತರವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೀಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಸಿಗಳು ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಗುರಿದ್ದರೆ ಇದು ಹೊಂಗೆ ಬೀದಿಯೇ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಮರ, ಗಿಡ, ಹಸಿರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾತನಾಡುವ ನೆರೆಯವರೇ, 'ಮನೆಗೆ ಬೆಳಕು ಬರೋದೇ

ಇಲ್ಲ.. ದೊಡ್ಡ ಮರವಾದ ಮೇಲೆ ಕಡಿಯೋದು ಕಷ್ಟ.. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಇದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ' ಎಂದು ಸಮಜಾಯಿಷಿ ನೀಡುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಎಳೆಯ ಸಸಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟಿದ್ದರು. ಬೇಸರವಾದರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಅದು ಅವರವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಸಸಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡತೊಡಗಿದ್ದೆ. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹೊರಗಿನ ಸಸಿಯು ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತ್ತು. ರಕ್ಷಣೆಯ ಬೇಲಿಯ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ಮರದ ರೆಂಬೆ ಕೊಂಬೆಗಳು ಎಲೆಗಳ ಮರ್ಮರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಸ್ಯವಾಡುತ್ತಾ ಸಂಗೀತ ಹಾಡತೊಡಗಿದ್ದವು.

ಪಾಪದ ಮರದ ಬುಡಕ್ಕೆ ಗೆದ್ದಲು ಕಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಆತಂಕವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಒಲೆಯ ಬೂದಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಹಾಕುತ್ತಾ ನೀರು ಸುರಿದಾಗ ಸದ್ಯ... ಮರ ಗೆದ್ದಲಿನಿಂದ ಬಚಾವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಾದರೆ ಬೂದಿಯೇ ದುರ್ಲಭವಾಗಿರುವಾಗ ರಾಸಾಯನಿಕ ಔಷಧಿಯ ಸಿಂಪಡಣೆಯೊಂದೇ ಗತಿ. ಮರ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಳಿಲುಗಳ ಹತ್ತಾಟ, ಇಳಿದಾಟ, ನೆಗೆದಾಟ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ, ಚಿಕ್ಕ, ಮಧ್ಯಮ ಗಾತ್ರದ ಅಳಿಲುಗಳು. ಅದೇನು ಚೀವ್ ಚೀವ್ ಮಾತು... ಅದಕ್ಕೇನು ಅರ್ಥವೋ ತಿಳಿಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು...

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣದ ಕೈಕೆಯು ತಂದೆ, ಕೇಕಯ